Καρδιά της Ίσιας

Αυτή είναι μια ιστορία με θολά όρια αρχής και τέλους. Ξεκινάει στο μέλλον και τελειώνει στο παρελθόν, ενώ οι πράξεις που άλλαξαν την ροή της ιστορίας προέρχονται από δυνάμεις ανώτερες, σκέψεις θεών που ρίχνουν ζάρια για να καθορίσουν την μοίρα μας.

Η Καρδιά της Τσιας είναι μια περιπέτεια για την πέμπτη έκδοση του Dungeons & Dragons που βασίζεται σε ένα απαγορευμένο μηχανισμό, την metagame σκεψη. Οι παίχτες θα παίξουν 3 mini ιστορίες σε διαφορετικές εποχές και με διαφορετικούς χαρακτήρες στην κάθε μια. Καθώς όμως η ίδιοι γνωρίζουν τι έκαναν οι χαρακτήρες τους, θα κλειθούν να χρησιμοποιήσουν αυτή την γνώση για να προχωρήσουν μια κατα τα άλλα προδιαγεγραμμένη ιστορία. Αυτή η κάπως αντισυμβατική περιπέτεια, ίσως τους κάνει περισσότερο μέρος της από το συνηθισμένο.

Ιστορία

Μια ομάδα τυχοδιωκτών (κεφ#3) συναντήθηκαν πριν από αιώνες στα βάθη του Ξεροβουνίου για να βρουν ένα μυθικό θησαυρό. Όλοι τους συνδέονταν απόκοσμα, καθώς είχαν κοινά οράματα και όνειρα για το Ραβδί του Όριον και την καρδιά της Τσιας (οι γνώσεις των παιχτών από τα προηγούμενα κεφάλαια). Εξερεύνησαν τα έγκατα του βουνού και στο τέλος αποσπάσαν το Ραβδί το οποίο λειτουργούσε ως αρχαιά σφραγίδα πάνω στην καρδιά της Τσιας. Αυτή τους η πράξη ήταν και η έναρξη των γεγονότων που θα φέρουν την καταστροφή του βασιλείου. Μια πράξη που γνώριζαν πολύ καλά τις συνέπειες της αλλά τους ήταν αδύνατο να την αποφύγουν, καθώς ήξεραν πως η μοίρα και τα οράματα τους καθόριζαν το μέλλον αυτού του κόσμου.

Εκατοντάδες χρόνια αργότερα και αφού τα κόκαλα τον τυχοδιωκτών είχαν γίνει σκόνη, εμφανίστηκε μια σέκτα, με το όνομα Ακόλουθες, αφιερωμένη στην αναγέννηση της Τσιας. Αποτελούνταν αποκλειστικά από γυναίκες και δραστηριοποιούνταν στις σκιές, μένοντας αόρατη στους κάτοικους και την φρουρά του βασιλιά. Είχε ανακαλύψει το σημείο που έμεινε ελεύθερη η καρδιά της Τσιας, στα έγκατα του Σεροβουνίου και ορκίστηκε να επαναφέρουν την Θεά, εκτελώντας ένα αρχαίο τελετουργικό. Για την επιτυχία του έπρεπε να θυσιαστεί μια κοπέλα με λευκά μαλλιά για να γίνει το σώμα και δοχείο της Τσιας και μερικές ψυχές για να τραφεί αρχικά το νέο σώμα. Ιδρύσαν ένα μοναστήρι πάνω στο ίδιο το βουνό για κάλυψη και περίμεναν υπομονετικά την γέννηση της κοπέλας.

Μερικες δεκανες χρόνια μετα, μια ομάδα τολμηρών εξερευνητών (κεφ#1) ανέλαβε να βρει την χαμένη Αριέλλα, μια κοπέλα με κατάλευκα μαλλιά από το χωριό Βράχο τους πρόποδες του Ξεροβουνίου. Η κοπέλα απήχθη από τις Ακόλουθες και προοριζόταν για να θυσιαστεί στην τέλεση του αρχαίου τελετουργικού. Η ίδιοι οι ερευνητές έγιναν μέρος του, όταν εξερευνώντας το παλιό μοναστήρι βρήκαν την άτυχη κοπέλα να θυσιάζεται στα βάθη του βουνού. Αυτό ήταν και το τελευταίο πράγμα που είδαν, καθώς έγιναν μοιραία η τροφή της αναγεννημένης Τσιας.

Η δαιμόνισα **Τσια** δυνάμωσε τα επόμενα χρόνια και έφερε περισσότερα ανίερα πλάσματα να περπατήσουν πάνω στο βασίλειο. Η κοιλάδα του **Ξεροβουνίου** μετατράπηκε, από τα ένα καταπράσινο και ζωντανό μέρος, σε μια ατελείωτη έρημο. Τα χωριά ερήμωσαν και καταστράφηκαν καθώς τα δαιμόνια σταδιακά κατασπάραξαν τους κατοίκους. Αμέτρητοι στρατιώτες του βασιλιά χάθηκαν προσπαθώντας να προστατεύσουν τα χωριά ενώ πάμπολλες ομάδες γενναίων μαχητών απέτυχαν να διώξουν τους δαίμονες. Το μόνο που κατάφεραν ήταν να γεμίσουν περισσότερα κόκαλα με τα απομεινάρια τους τη φλεγόμενη έρημο του **Ξεροβουνίου**.

Αιώνες αργότερα και αφού το βασίλειο είχε καταστραφεί, κανένας πια δεν σκέφτοταν να διασχίσει την καταραμένη έρημο. Η άλλοτε ζωντανή κοιλάδα είχε γίνει μια απροσπέλαστη μαύρη τρύπα στους χάρτες των εμπόρων και ταξιδευτών των γειτονικών βασιλείων. Σε ένα από αυτά, ένας σοφός μάγος και μελετητής της ιστορίας, αφιερώνοντας όλη του την ζωή, κατάφερε να αποκρυπτογραφήσει την θέση των εκλεκτών ηρώων που θα το επαναφέρουν στο παλιό του μεγαλείο (κεφ#2). Εκείνοι θα μπορούσαν να φέρουν εις πέρας αυτόν τον άθλο καθώς μόνο αυτοί ήξεραν τις λεπτομέρειες της φωλιάς της Τσιας.

Έτσι τους έστειλε κάλεσμα και τους έφερε όλους μαζί. Όλοι πέρασαν μια σκληρή εκπαίδευση χρόνων για να αναλάβουν την μια και μοναδική αποστολή της ζωής τους, να σφραγίσουν πάλι την καρδιά της Τσιας. Στις τελευταίες του ανάσες του εξιστόρησε πως οι ίδιοι, σε άλλες ζωές, έφεραν αυτή την καταστροφή, ελεγχόμενοι από ανώτερα όντα (τους παίχτες) και τώρα καλούνται να επανορθώσουν.

Εκείνοι ταξίδεψαν μέσα στην καυτή έρημο του **Ξεροβουνίου**, πάλεψαν με υπεράριθμους δαίμονες και αφού μπήκαν στα έγκατα του βουνού ήρθαν αντιμέτωποι με την ίδια την **Ίσια** στο σώμα της αθώας Αριέλλας. Σε μια σύγκρουση που όμοια της είχε να συμβεί χιλιετίες στην κοιλάδα, αντιμετώπισαν το απόλυτο κακό σαν μικροί γήινοι θεοί και πέθαναν στα σκοτεινά έγκατα του βουνού καταφέρνοντας όμως να καταστρέψουν την Θεά. Η θυσία τους αν και δεν έγινε ποτέ γνωστή, έφερε ξανά σε ισορροπία την κοιλάδα. Μια ισορροπία που οι ίδιοι σαν τυχοδιώκτες, εκατοντάδες χρόνια πριν είχαν χαλάσει.

Η μάχη των αδερφιών

Η μυθική ιστορία του Όριον και της Ίσιας ξεκινά όταν λίγες μέρες μετά την μοιραία για την μητέρα, γέννηση τους μια μάγισσα τα άρπαξε από την κούνια τους με σκοπό να τα κατασπαράξει για να κερδίσει η ίδια χρόνια ζωής. Ο πατέρας τους, ξέφρενος, όρμησε στο δάσος και σύντομα βρήκε την καλύβα της. Σε μια ηρωική προσπάθεια εξοντώνει την μάγισσα και σώζει τα παιδιά του. Παρόλα αυτά η μάγισσα είχε ήδη ξεκινήσει να ρουφάει τη ζωντάνια από το κορίτσι. Εκείνο σημαδεύτηκε χάνοντας το χρώμα των μαλλιών του καθώς και όση καλοσύνη είχε και θα μπορούσε να έχει στη ζωή του. Ο πατέρας ανάθρεψε τα δυο παιδιά με όλη την αγάπη. Η μοχθηρία της καταραμένης Ίσιας όμως ήταν ολοφάνερη, συχνά εις βάρος του αδερφού της. Και τα δυο αδέρφια μεγάλωσαν και έγιναν δυνατοί μάγοι και η φήμη τους έφτασε στις άκρες του βασιλείου. Της Ίσιας ήταν φήμη σκοτεινή και απόκρυφη ενώ του Όριον ήταν ιστορίες ευγενικές και θείες.

Στα γεράματα του, ο Όριον, πετυχαίνει την αθανασία και η αδερφή του από ζήλια προσπαθεί να τον ανταγωνιστεί. Αποτυγχάνοντας να βρει παρομοίως η ίδια την αθανασία στρέφεται σε ανίερες και σκοτεινές δυνάμεις που την μετέτρεψαν σε δαίμονα. Θολωμένη από τη μαγεία δεν άργησε να επιτίθεται και να καταστρέφει χωριά και οικισμούς. Ο αδερφός της έμελλε να την αντιμετωπίσει μια για πάντα. Στην τελευταία τους μάχη στους πρόποδες του βουνού Ξεροβουνίου της έφερε τα πιο ισχυρά του χτυπήματα, ικανά να την αποδυναμώσουν τόσο ώστε να καταφέρει το τελικό του ξόρκι. Με το μαγικό του ραβδί την κάρφωσε ακριβώς στην καρδιά της και διοχέτευσέ όλη την μαγείας του θυσιάζοντας τον ίδιο του τον εαυτό του για να καταρρεύσει το βουνό από πάνω τους. Έτσι η Ίσια χάθηκε μαζί με τον αδερφό της, βαθιά θαμμένοι και το μόνο που έμεινε κάτω από τις πέτρες ήταν η πετρωμένη καρδιά της και το μαγικό ραβδί καρφωμένο πάνω της.

